

KÓPAKONAN SLEPPUR TIL ORÐANNA

Við tónleikaverkinum *At the Heart of a Selkie* uppliva vit, at Kópakonnan greiðir frá sínari søgu í tvídrátti millum náttúru og sivilisasjón, og hvussu tað er at vera fangaður millum tveir heimar

SIGURJÓN EINARSON

Við rót í søgnini um Kópakonuna tulkar Eivør, ið hevur skrivað tónleikin, meðan Marjun Syderbø Kjelnæs hevur skrivað tekstin og søgugongdina, DR Big Band, DR-kórið og tónaskaldið, Peter Jensen, søgnina um kvinnuna, sum er í tvídrátti millum náttúru og sivilisasjón.

Talan er um eina myrka og slavna frásøguyrking um sakn og longsul. Havið og kærleikin, ið skvatlandi hoyrist í ljóðinum, sum eru skaptir av Morten Büchert, trimum Kingo-sálmum – har Niels Petersen tó hevur skrivað »Når Jeg Betænker Den Tid Og Stund«, ið geva afturljóð í bakgrundini og tekstum frá Marjuni Syderbø Kjelnæs, sum sera hegnisliga gevur okkum sjónarhornið frá Kópakonuni og hvussu hon eisini upplivir støðuna, hon er komin í.

Soleiðis havi eg ikki høyrð tað áður, og tí gerst hetta verkið enn meira áhugavert, enn ein kanska leggur merki til í fyrstu atløgu, tá ið vit eisini hoyra søgnina út frá Kópakonuni sjálvari – serliga á lagnum, »Elskaði«, har Kópakonnan lýtir út á hav, har alt biðar eftir henni enn. Her er talan um ein sannan sorgarleik, ið hevur ein serligan undirstreym av hugtyngjandi norðurlandskum tónum yvir sær.

– *Inntil næsta sjóvarfall...* Ja, í hesum sanginum hoyrist sanniliga tætta sambandið, ið Marjun hevur til Mikladals og til Kópakonuna.

Áhugaverd samstørv

Tað eru Peter Jensen og Eivør, sum hava skrivað hetta verkið serliga til DR Big Band og DR-kórið í huga, og tað hoyrist, at her er talan um úrvalt norðurlandskt samarbeiði,

Ummæli

Kristina Joensen eigur báðar myndirnar – @Kristina Joensen)

ið førir okkum inn í eina føroyska hellu við bæði ljósi og myrkri.

Eivør og Marjun byrjaðu samstarvið við Kópakonuni sum tema fyri nøkrum árum síðani, ið fyrstu ferð varð framført á heysti 2014 og sum nú er útgivið á fløgu, ið Tutl gevur út. Hetta sama verkið hevur í hesum døgum verið framført í Føroyum, Íslandi og Danmark, men har ætlanin er, at verkið skal verða framført í øðrum norðurlondum eisini. Burturúr samstarvinum millum Eivør og Marjuna komu eisini triggir sangir, ið Eivør nýtti – í øðrvísi útsetingum – á útgávuni frá í fjør, *Slør*. Sangirnir eru: »Slør«,

»Verð Mín« og »Salt«.

Her er ein góð blanding av ymskum tónleikastílum, har eisini føroyska vísusiðurin er tikin við og er blivin tulkaður av nýggjum. Hetta kann tykjast óvanligt og forkunnugt fyri útlenska áhoyraran, men nokk ikki heilt á sama hátt fyri tann føroyska.

Tað kann eisini tykjast ótolandi fyri føroyska áhoyraran, at DR-kórið roynir seg á føroyskum. Hetta er ikki nakað, ein hoyrir beinleiðis, men um tað verður lurtað nærri, hoyrist hvussu roynt verður at sungið á føroyskum, men har danska tónalagið stingur seg fram

í støðum. Tað skal tó einki takast frá tí frálíka kórsangi, ið gevur einkultu løgunum og modernaða verkinum eina stórslygna ávirkan á huglagið.

Fangað í tveimum heimum

Tvídrátturin millum náttúru og sivilisasjón er bergtakandi í verkinum. Tað, at vera fangaður í tveimum heimum, er eitt sera spennandi og viðkomandi evni, ið Marjun Syderbø Kjelnæs lýsir sera væl í tekstunum til verkið.

Kópakonnan roynir at liva sín gerandisdag so gott sum hon kann, men hennara hjarta hoyrir

til eitt annað stað og til ein annan. Men vit føla við Kópakonuni, og eins og hon, vita vit, hvar hon veruliga hoyrir heima. Júst hesin tvídrátturin – og fleiri aðrir eisini – kunnu avspeglast yvir á okkum, tá vit kunnu koma út fyri, at vera fangaður í tveimum heimum á ein ella annan hátt.

Tað ber heldur ikki til at koma uttanum samstarvið millum Eivør og danska tónaskaldið, Peter Jensen, har tey bæði – á hvør sín hátt – hava sett síni fingramerkir á tónleikaverkið.

Peter Jensen tulkar ella nýttulkaðar føroysku vísu- og sangmentanina við blandaðum úrsliti.

Meðan Eivør enn einaferð prógvar, hvussu dugnalig hon er. Men eisini hvussu væl hon megna at bera verkinum uppi á ein slíkan hátt, at ein næstan freistast at siga, at tað er Eivør, ið hevur kastað hamin, og er komin inn í sivila heimin eina løtu at undirhalda okkum við gandasangi, áðrenn hon aftur tekur hamin á seg og fer sín veg.

At the Heart of a Selkie fær fýri stjörnur út av fimm.